

Προσαρμογή & ανθεκτικότητα

“Όποιος δεν προσαρμόζεται πεθαίνει” αναπληρωτής υπουργός Εσωτερικών, Στέλιος Πέτσας

Με τα ίδια του τα λόγια μας κάλεσε να προσαρμοστούμε στις απαιτήσεις του σύγχρονου καπιταλισμού της αγοράς με όρους μανιφακτούρας, αλλιώς θα πεθάνουμε. Ο κ. Πέτσας με την επιφανειακότητα του λόγου που τον διακρίνει χρησιμοποίησε το παραδοσιακό στρατηγικό αφήγημα της εξουσίας και του καπιταλισμού, την προσαρμογή και όχι το μεταγενέστερο και σύγχρονο που είναι η ανθεκτικότητα. Άσχετος; Αδιάβαστος; Δεν είναι ο μόνος και αυτός είναι ο λόγος που λειτουργούν σαν κυβέρνηση με αυτό το τεχνητό, βίαιο και αποκρουστικό αφήγημα της προσαρμογής. Να υπενθυμίσουμε διευκρινίζοντας ότι αυτά τα δύο κεντρικά αφηγήματα της προσαρμοστικότητας και της ανθεκτικότητας τα δανείστηκε ο καπιταλισμός από τον κρατισμό που αποτελούν εγγενή χαρακτηριστικά άσκησης εξουσίας.

Προσαρμοστικότητα

Ας ξεκινήσουμε με την προσαρμογή

Με την βιομηχανική επανάσταση έπρεπε ο άνθρωπος να προσαρμοστεί στη νέα συνθήκη της **ΜΙΣΘΩΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ** που έκανε ταυτοχρόνως την εμφάνισή της. Η ΜΙΣΘΩΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ήταν η αναγκαία συνθήκη προκειμένου να λειτουργήσει η Βιομηχανική επανάσταση όσο φυσικά αναγκαία ήταν και στη μανιφακτούρα προάγγελο της βιομηχανίας.

Ήταν όμως εύκολο για έναν άνθρωπο να είναι κλεισμένος στους τέσσερις τοίχους ενός ανήλιαγου εργοστασίου του Λονδίνου να παραμένει 13 στην αρχή και 12 ώρες στη συνέχεια, μόχθου και καταπίεσης;

Καθόλου εύκολο δεν ήταν και κανείς δεν μπορούσε να προσαρμοστεί. Υπήρχε πλήρης άρνησης. Το κράτος αυτός ο σύμμαχος του καπιταλισμού θέσπισε τον νόμο της αιματηρής νομοθεσίας όπως είναι πλέον γνωστός, για να ανεπάγγελτα και αλήτικα στοιχεία προκειμένου να τους εντάξει στη μισθωτή εργασία. Η αιματηρή νομοθεσία προέβλεπε μαστιγώσεις, σύριμο σε άλογο και θανάτωση. Με τη βία και με το αίμα αλλά και με άλλες θεσπίσεις έγινε η προσπάθεια ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗΣ στις νέες συνθήκες της ΜΙΣΘΩΤΗΣ ΣΚΛΑΒΙΑΣ. Δεν έγιναν μόνο αυτά για την ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ στις νέες συνθήκες. Η Βιομηχανία που συνεχώς αναπτυσσόταν ήθελε εργατικά χέρια. Οι περιφράξεις υπήρξαν ένα άλλο βίαιο μέτρο μετατροπής των αγροτών σε εργάτες μέσα από την εκδίωξη των αγροτών από την ύπαιθρο και τη μετατροπή των αγρών σε βοσκοτόπια για το μαλλί των κλωστικών βιομηχανιών. άρχισαν οι πόλεμοι σε όλο τον κόσμο για τις πρώτες ύλες και για την προσαρμογή όλων των φυλών του πλανήτη στη νέα βιομηχανική συνθήκη. Με δύο παγκοσμίους πολέμους ολοκληρώθηκε η διαδικασία και εν πολλοίς ο στόχος της προσαρμογής επέτυχε να μετατραπεί σχεδόν σε φυσική ιδιότητα.

ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑ

Η ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑ αποτελεί το πλέον σύγχρονο στρατηγικό αφήγημα του καπιταλισμού και της ανάπτυξης σε συνδυασμό με την κλιματική. Αλλά ενώ η κλιματική αλλαγή είναι μια φυσική διαδικασία η κλιματική κρίση παράγεται από την κερδοσκοπική δραστηριότητα που ονομάζεται ανάπτυξη. Κλιματική αλλαγή, φαινόμενο του θερμοκηπίου τρύπα του όζοντος, όξινη βροχή, χημική εντατική γεωργία ατμοσφαιρική ρύπανση γενετικά τροποποιημένοι οργανισμοί σπογγώδης εγκεφαλοπάθεια COVID η απάντηση στις παραπάνω συνέπειες είναι η **στρατηγική της ανθεκτικότητας** δηλαδή η δυνατότητα απορρόφησης και επαναφοράς στην προηγούμενη φυσιολογική κατάσταση. Άρα παρεμβαίνουμε καταληστεύουμε τη φύση με υπερεκμετάλευση των αιματοβαμμένων κερδοσκόπων και μετά έρχεται η ανθεκτικότητα

Με άλλα λόγια η ανθεκτικότητα ως διακυβέρνηση είναι η απάντηση του καπιταλισμού στην οικολογική κρίση και έχει ως στόχο να επιβάλει την κυριαρχία μέσα από την ατομική επιβίωση και την αυτοματοποιημένη προσαρμογή.

“Ωστόσο υιοθετήθηκε από την οικολογία στη βάση του συστήματος (π.χ. παράκτιο, ποτάμιο, λιμναίο, θαλάσσιο) ώστε να περιγράψει την ικανότητά του να προσαρμόζεται στις διαταραχές και να τις απορροφά, να αυτορυθμίζεται και επιστρέφει σε μία νέα κατάσταση ισορροπίας. Δηλαδή να μην καταρρεύσει. Και ως τέτοια πέρασε στις πολιτικές και οικονομικές επιστήμες σε μία προσπάθεια να ληφθούν υπόψη οι σύνθετες και πολυεπίπεδες αλληλεπιδράσεις, σε διαφορετική κλίμακα και χρονική περίοδο, και η δυνατότητα του πολιτικού συστήματος να απορροφά τις κρίσεις.”¹

Μετά την πανδημία όλα τα κράτη θέτουν ως στόχο την ανθεκτικότητα και διαμέσου αυτής ασκείται η πολιτική. Η αντανakλαστική και προσαρμοστική συμπεριφορά είναι ο σκοπός και το δίλλημα είναι γρήγορη προσαρμογή στους συνεχείς κινδύνους ή κατάρρευση.

Κατά τα άλλα Απροσάρμοστοι και καθόλου Ανεκτικοί

Υ.Γ κ. Πέτσα καλά το είπατε από τη θέση που βρίσκεστε αλλά μάλλον δεν γνωρίζατε το βάθος των λόγων σας. Ασυνείδητα που λέμε, μέσα στην ασυνειδησία

1. Η ανθεκτικότητα ως διακυβέρνηση ([/www.babylonia.gr/2022/05/27/i-anthehtikotita-os-diakyvernisii/?fbclid=IwAR2DHCUEGAQSm1LIsrbSaE1Tr3wxs5huvnMpIpwTQlVIJtbfhGtCYFwllM4](http://www.babylonia.gr/2022/05/27/i-anthehtikotita-os-diakyvernisii/?fbclid=IwAR2DHCUEGAQSm1LIsrbSaE1Tr3wxs5huvnMpIpwTQlVIJtbfhGtCYFwllM4))

Δρ. Χατζή Ε., Μεταδιδακτορική Ερευνήτρια – Φυσικό και

Ανθρωπογενές Περιβάλλον